

Válasz

Ábrahám késének villanása
tekintetemre lobban.
Sok ezer év hite és szenvedése,
hitehagyása és bűnei – mind
itt kavarog most.
Ábrahám hitéből ébredt
szerelmed felém!
Hogy gyűlölhethném népedet
bűneiért?!...
az enyéimé vádolna – fel nem menthetem.
Az ítélet a Tiéd: felém és feléjük is.
Ábrahám remegő keze az enyéim,
s a döntés, akarat a mélyből:
ősi elszánás – bármit kívánsz,
legyen meg akaratod!
(Szenvedő tekintet a töviskorona alól,
s a Fény, mely rám zuhan lobbanva.
Semmi vagyok, de a Tied, akarva, örökre...)

2016.01.10.